

Vincent Smeenk, Rudi de Graaff en Martijn Bosman

De terugkeer van Gotcha!

Tussen alle reünies van grote namen uit de vaderlandse muziekgeschiedenis neemt de Re-Onion tour van Gotcha! een speciale plaats in. We verheugen ons er namelijk op! Als je de band nooit hebt zien spelen, is dit je kans op een bijzonder ervaring. De originele line-up is vanwege de chaotische podiumtaferelen – met soms vijftien man blowend, jammend en rappend op het podium – nooit meer geheel te achterhalen, maar vast staat dat de ritmesectie er weer stáát, met drummer Martijn Bosman, en percussionisten Vince Smeenk (tevens toetsen) en Rudi de Graaff. We lieten de drie slagwerkers herinneringen ophalen en vooruitkijken.

tekst Dick de Waal foto's Fred van Diem

Wat was het geheim van het succes van Gotcha! in de vroege jaren negentig?

Martijn Bosman (MB): 'Op muzikaal gebied waren we tamelijk uniek. Het was de tijd van de cross-over tussen funk, rap en rock. We waren op het juiste moment op de juiste plek. Hoewel we eigenlijk veel meer met hiphop, P-funk en gogo bezig waren, vrijwel als enige band op dat moment.'

Vincent Smeenk (VS): 'Ro's aanvankelijke idee was om een reggaeband te beginnen, maar uiteindelijk is het dus gogo geworden. De band is voornamelijk ontstaan vanuit een drumgedachte. Bijna

allemaal waren we in de veronderstelling dat gogo het volgende grote ding zou gaan worden. Tja, we wisten toen nog niet dat de house er nog aan zat te komen.'

Rudi de Graaff (RG): 'We zijn ook altijd onze eigen weg gegaan. We verzorgden eigen clips, artwork, platenhoezen, noem maar op. Allemaal door mensen die dicht bij ons stonden. Dat maakte ons erg krachtig.'

Wat was – en is – jullie rol als ritmesectie?

MB: 'Onze taak als percussionisten is om die beat zo steady mogelijk neer te zetten, zoals dat geldt in

de gogo en P-funk in het algemeen. Drie uur achter elkaar als het moet. Kijk eens naar George Clinton als die in vorm is. Onverslaanbaar! Stoicijns en hypnotiserend de beat vasthouden, net zolang tot de zaal een kokende massa van dansende mensen wordt, daar gaat het om! Dat is de kracht van Gotcha!'

In 1993 stopt Ro ermee en in 1996 stapt ook Ten uit de band. De twee frontmannen verlieten dus het schip en voor veel fans was het daarmee ook afgelopen. Hoe is het daarna verder gelopen met Gotcha!?

RG: 'Martijn en ik zijn er ook in '93 uit gegaan, dus misschien kan Vince daar iets meer over vertellen.'

VS: 'Ja, een aantal mensen is nog doorgegaan, maar na een paar tourtjes hadden we het wel gehad. We neigden nogal in herhaling te vallen en vocaal werd het er zeker niet beter op. Met de terugkeer van Ten is dat nu volgens mij weer helemaal terug. In die latere tijd was de sfeer soms wel beter dan ooit, maar de nieuwe ideeën bleven uit en dus is iedereen zijn eigen weg gegaan.'

Zou je kunnen zeggen dat Gotcha! na de eerste twee albums ten onder is gegaan aan z'n eigen succes?

MB: 'Ja, dat klopt wel. Aanvankelijk was het 'wij tegen de rest van de wereld'. We hadden een eigen muziekstijl en waren bijzonder goed in relletjes schoppen. Er gebeurde altijd wel iets spraakmakends waarover de bladen dan wat te schrijven hadden. Maar onze grote kracht werd ook onze zwakte, juist omdat we alles nog altijd zelf wilden doen. Ik denk dat het goed was geweest als we een sterke manager hadden gehad, een stevige gast die het boeltje van buitenaf had kunnen corrigeren. Op het hoogtepunt waren we niet meer in staat om op een volwassen en slimme manier met ons nakende succes om te gaan.'

Verademing

Martijn Bosman is pas van de partij vanaf het tweede album. Originele drummer Vince Smeenk gaat zich vanaf dat moment volledig toeleggen op toetsen en percussie. Dat was vast even wennen.

VS: 'Een verademing was het. Het probleem was dat we voor *Words And Music From Da Lowlands* zo veel instrumenten hadden opgenomen dat we uiteindelijk meer op band hadden staan dan we live konden waarmaken. Op zoek naar een nieuwe drummer dus, zodat ik meer percussie en toetsen voor mijn rekening kon nemen. Nu nog steeds is het prachtig om naast Martijn te kunnen staan en al die extra percussie en toetsenpartijen te spelen.'

De tour staat vooral in het teken van die eerste twee platen. Wordt er ook nieuw materiaal aan toegevoegd?

VS: 'Er ontstaan vast wel weer dingetjes en toevoegingen, maar het was onze grootste succesperiode en van daaruit gaan we de boel weer opbouwen.'

RG: 'En hoe leuk is het om dat te doen, hey?! De eerste keer in de oefenruimte was perfect, met praktisch de bezetting uit diezelfde tijd.'

Martijn Bosman: 'Er gebeurde altijd wel iets spraakmakends waarover de bladen dan wat te schrijven hadden.'

Ware het niet dat Ro schittert door afwezigheid...

MB: 'Aanvankelijk zou hij wel meedoen. We zaten na vijftien jaar voor het eerst weer bij elkaar in Haarlem, wat geweldig was. Maar na er een nachtje over te hebben geslapen, besloot hij toch niet mee te doen. Om persoonlijke redenen, ja. Uiteraard was het voor ons een behoorlijke teleurstelling. We dachten er al over de zaak af te blazen, maar de rest van de groep had zo'n goede energie overgehouden aan die eerste ontmoeting, dat we toch hebben doorgezet. Iedereen was zo benieuwd wat er zou gebeuren als we die oefenruimte weer in stapten.'

VS: 'Toch waren we wel verrast dat hij niet meer meedeed...'

MB: 'Er staat altijd een microfoon voor hem klaar!'

Is jullie manier van spelen veranderd?

VS: 'Niet echt. Het is misschien soepeler en makkelijker geworden. Ik kan nu dingen die ik vroeger niet kon; onderhuids is het blijkbaar doorgroeid. Iedere take heb ik natuurlijk heel bewust meegemaakt, als drummer en later als percussionist; dat zit wel goed!'

RG: 'Ik ben ook iets lossier gaan spelen. Niet meer bezig met ieder tikje dat exact op de juiste plaats moet vallen, zoals het geval was tijdens de opnames. Als het maar groovert; dat is het credo. Heeft er wellicht mee te maken dat ik veel ben blijven spelen. De laatste tijd luister ik weleens naar die platen. Krijg je bijvoorbeeld een nieuwe vriendin die dat

dan wel eens wil horen, en dan denk je: te gek was dat eigenlijk!'

MB: 'De koffer met muzikale bagage is iets voller geworden. Ik zoek nu meer naar vrijheid in partijen, neig het meer los te laten. De partijen binnen Gotcha! lagen altijd vrij vast.'

VS: 'Dat moest ook wel omdat de bezetting zo groot was. Je moet een hoop arrangeren! Soms leek het misschien wel chaos, maar er was heel goed over de structuur nagedacht!'

Hoe voorkom je dat er chaos ontstaat met drie trommelende ego's op het podium?

RG: 'Mijn uitgangspunt op de conga's is dat ik niet alles hoeft dicht te rammen. Laat mij maar drie uur lang een tapijtje neerleggen, daar voel ik me heel erg prettig bij.'

VS: 'Dat geldt voor mij ook. Ik speel wat het beste past, en wat te veel is, speel ik dus niet. Als drummer had ik sowieso vaak de neiging ruimte open te laten voor anderen. Martijn verstaat trouwens als geen ander de kunst om ruimtes open te laten en ook nog eens een potje virtuos te zijn! Compact neerzetten wat belangrijk is. Dat is heel bijzonder, vind ik. We zijn eigenlijk geen van allen grote ego's.'

MB: 'Precies! En om die reden zitten we elkaar ook niet in de weg. Je moet naar iets streven dat het allemaal tot een mooi balletje maakt, zodat het lijkt of je met zijn drieën één instrument bent.'

Zaten jullie wel eens rond de tafel om na te gaan waar het mogelijkst kon gaan wringen?

>>>

Lex Draaijer

Gotcha! in de begintijd (nog zonder Martijn Bosman). Linksboven Vincent Smeenk, linksonder (met mutsje) Rudi de Graaff, in het midden v.l.n.r. Robadope Ro (ronde bril), bassist Bone (bril op kale kop) en rapper Rockattack Ten

>> **MB:** 'Nee, de rolverdeling is vooral spelend ontstaan. Luisteren naar je helden en dat dan vertalen naar je eigen beperkingen en mogelijkheden.'

VS: 'Er is nooit zoveel over gesproken, hoewel er zeker de nodige kennis van zaken is natuurlijk. Een heel drukke koebelpartij kan bijvoorbeeld functioneel zijn als er sprake is van een functionele clave. De basis voor onze muziek ligt voornamelijk bij Trouble Funk en Chuck Brown. Eind jaren tachtig waren we gewoon een coverband. Later zijn daar pas scheurgitaren bijgekomen en is het richting de crossover gegaan.'

Bij de repetitie zag ik wat bekend instrumentarium voorbijkomen; conga's, rototoms en bongo's. Kortom, de typerende sound waarmee jullie als percussiesectie bekend zijn geworden. Is er nog iets veranderd in de materiaalkeuze?

RG: 'Tegenwoordig heb ik Junior Conga's, daar ben ik erg blij mee. Had ik eigenlijk vroeger al moeten hebben!'

VS: 'Ik heb nu een Octapad tot mijn beschikking. Heel makkelijk. Hoef ik niet tussendoor floppies met samples te laden. Ik heb ze eerst wel allemaal moeten overzetten! Floppies blijven het – in tegenstelling tot dat'jes – gelukkig gewoon doen in de loop der jaren.'

V.l.n.r. Martijn Bosman, Vincent Smeenk en Rudi de Graaff

MB: 'Ik speel eigenlijk gewoon met eenzelfde set-up.'

RG: (kijkt bezorgd) 'Maar je gaat toch geen 'chinese' gebruiken, hè?'

MB: 'Nee, er komt geen china, Ruud! Mijn drumstel staat meestal ter hoogte van Ruuds grote oren, vandaar de vraag! Haha.'

Luistersessie

We gaan luisteren naar een aantal fragmentjes van genoemde twee albums en beginnen met *Words And Music From Da Lowlands*. Het intro van *Mathilda Da Wicked Witch* opent met een gesyncopeerd toetsenrijfe en een aanstekelijke gogo op de rototoms. Naadloos sluit het intro aan op de rechte-zestiendenfeel van de song.

VS: 'Dat is toch echt Ro, hoor!'

MB: 'Ik zie wat je bedoelt.. De gogo wordt veruild voor iets dat recht is.'

VS: 'Volgens mij is dit in een later stadium voor het nummer geplakt. Mooi gelukt!'

Van het titelnummer volgt een stukje a-capella-rap door Ten. Opvallend is dat hij halverwege (bij 'Nip up my blow') een erg raak beatdisplacement in zijn tekst legt, waardoor je als luisteraar even de weg neigt kwijt te raken...

MB: 'Hij gaat gewoon door eigenlijk, maar ik heb het vroeger nooit begrepen. Live voelde ik het totaal niet en moest dus echt op de invallende gitaar blijven letten. Toen ik bij de band kwam, moest ik dit voorbereiden, maar het was minder ingewikkeld omdat de drums oorspronkelijk gewoon doorliepen.'

VS: 'Hij start op de twee en er zit inderdaad die omdraaiing in de tekst die het ingewikkeld maakt. Dit is onze allereerste demo geweest. Hij is later alleen opnieuw gemixt, omdat we geen geld hadden om het nog een keer op te nemen. Dit heb ik trouwens zonder click ingespeeld!'

RG: 'Toen ik in '88 bij Gotcha! kwam, begreep ik soms helemaal niks van die percussiepartijen. Later is het allemaal een beetje op z'n plekje gevallen.'

Op *Higher Heaven* horen we een relaxedheid die, naast het overdonderende livegeweld, erg kenmerkend is voor de band. Een ontzagwekkende en ondersteunende E-Bone op bas, *easy going* conga's en Joep Smeenk die de taart compleet met een briljant opgebouwd lyrisch saxthema.

RG: 'Ja, dit bedoel ik nou! Eenvoudige conga-partijen... Gewoon een tapijtje leggen! Stuwende bas, hoor.'

VS: 'Dit vind ik mooi!'

MB: 'Wat je zegt over dat lyrische, kan ik wel onderschrijven. We waren zeker een lyrische band.'

Van *Gotcha! Gotcha!* beluisteren we het nummer *Naked*.

VS: 'Het klinkt allemaal iets consistent, niet noodzakelijkerwijs beter... Op *Words* speelde iedereen van alles wat; hier is het meer een vaste bezetting.'

RG: 'Die eerste plaat was volgens mij het product van vier jaar ideeën verzamelen. Dit is een logisch vervolg.'

In *Stronger Than Ajax Save Da Day* valt, na een waanzinnig heftige funksessie, de boel stil en horen we Ro op gitaar een adembenemend intermezzo zingen: 'Just relax...'

MB: 'Dit is heel erg Ro... Prachtig!' ■

- Zie cursus *Spelen* op pagina 57 voor typerende gogobeats
- Zie Agenda voor de Re-Onion tourdata van Gotcha! Allstars (met naast de overleden onder anderen zanger Pieter Both, zangeres Janice Williams en rapper Shy Rock)
- Suburban Records brengt de albums *Words And Music From Da Lowlands* en *Gotcha! Gotcha!* opnieuw uit (geruime tijd niet meer verkrijgbaar)
- www.myspace.com/gotchacrew